
Duinbranden

Delen van duinen in Noord Holland zijn verbrand op 9 en 10 augustus j.l. Het gaat om ongeveer 25 ha ten zuiden van Den Helder en om ongeveer 50 ha bij Heemskerk. In beide gebieden zijn de nodige slachtoffers gevallen waaronder zandhagedissen.

Bij Heemskerk gaat het om geaccidenteerd, struweelrijk en deels bebost Middenduin. Het monitoring traject van Yvonne van Hoof ligt er middenin.

Regio-coördinator Hubert Kivit meldde:

“Ja, het is helemaal kaal. Struweel van kruipwilg, duindoorn en liguster is verbrand, evenals de kruiden en de strooisellaag. Er zijn enkele dode hagedissen gevonden naast andere dode, op de grond levende, dieren, zoals muizen. Het heeft ongeveer 24 uur geduurd maar niet overal tegelijkertijd. Waarschijnlijk is de brand niet diep gegaan want wat opviel is dat er zoveel levende mieren lopen die waarschijnlijk in holletjes in de grond verbleven en ook bruine sprinkhanen. En nu, na vijf dagen, komen alweer groene sprietten gras omhoog.”

de eilegels

Wij zijn benieuwd hoe het is met de jonge dieren. De zandhagediseieren komen dit jaar laat uit. In dit geval is dat gelukkig omdat ze - nog in het ei,

in de grond – de brand mogelijk overleefden. Althans, dat hebben we mogen constateren bij een eerdere duinbrand die op 24 juli 1994 een deel van Zuid-Kennemerland in de as legde. Dat was een oppervlakkige brand en de eilegels in de grond zijn later gewoon uitgekomen in dezelfde mate als op andere plekken.

Yvonne van Hoof en Rob van Westbroek zijn een week na de brand polshoogte gaan nemen in het terrein. Vooral om te kijken naar de situatie van het terrein voor jonge dieren. Tijdens dit bezoek werden al weer dieren gezien, zowel volwassen als juveniele dieren. Enkele dieren liepen over het verkoelde terrein waar geschikte schuilmogelijkheden ontbraken. Ook Yvonne en Rob zagen regelmatig mieren in het hele verbrande gebied. De dieren liepen alweer in rijen. Ook werden veel libelles gezien en waren opvallend veel verse gaten in de grond zichtbaar. De hellingen van verbrande duinen zijn geheel kaal waardoor mogelijke eiafzetplekken niet meer te zien waren. Bij graven op verkoelde delen bleek dat 1 cm onder de bovenste laag de grond en daarin aanwezige wortels niet aangetast. Het gras komt een week na de brand dan ook alweer zo'n 10 cm boven de grond uit.

Yvonne meldt verder dat het bos en duin er goed uit ziet als je in

aanmerking neemt dat er zoveel voertuigen en mensen van brandweer en andere diensten onder moeilijke omstandigheden door het terrein zijn gegaan. De sporen van voertuigen zijn wel herkenbaar, maar hebben minder schade aangericht dan verwacht. Ze complimenteert de wijze waarop het is aangepakt.

Verbrande duinen bij Heemskerk, augustus 2004. (foto Hubert Kivit)